

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **S. S.**, zast. JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2018, č. j. OAM-961/ZA-ZA11-P15-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2020, č. j. 16 Az 1/2019 – 20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2018, č. j. OAM-961/ZA-ZA11-P15-2018, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele ve věci mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Městský soud konstatoval, že zásadním a v podstatě jediným důvodem stěžovatelova odchodu z Uzbekistánu byla finanční tíseň, přičemž stěžovatel jel do ČR vydělat peníze na splacení svých dluhů a měl v úmyslu se následně do vlasti vrátit. Stěžovatel v průběhu správního řízení netvrdil žádné skutečnosti ohledně toho, že by měl být ve vlasti pronásledován, zmínil pouze, že se ke státním orgánům staví negativně. Neuvedl žádnou konkrétní skutečnost, která by měla jakýkoli vztah k možné hrozící újmě při návratu do vlasti, pouze obavy související s neschopností splácet dluh.

[3] Městský soud neshledal důvodnou ani námitku zpochybňující jeden z podkladů rozhodnutí žalovaného, konkrétně Informaci OAMP – Uzbekistán – Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 15. 5. 2018 (dále „Informace“). Souhlasil s žalovaným, že předmětný podklad vychází z celé řady jiných odborných zdrojů, které jsou uvedeny ve výčtu na konci

Informace. Závěry, které z ní plynou, jen dále podporují argument, že žalobci při návratu nehrozí žádné nebezpečí.

[4] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel má také za to, že městský soud chybně vypořádal námitku týkající se nezákonnosti Informace, přičemž ta je ústředním podkladem pro vydání rozhodnutí, o který žalovaný opírá své závěry o Uzbekistánu jako bezpečné zemi původu. Postup žalovaného považuje za libovůli správního orgánu, neboť ústředním podkladem pro vydání rozhodnutí nemůže být podklad vytvořený tím samým správním orgánem, který rozhoduje ve věci - nejedná se o nezávislý důkaz, nýbrž o předběžný či předčasné závěr správního orgánu, tj. o jeho vlastní interpretaci. S ohledem na uvedené navrhl, aby rozsudek městského soudu byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

[5] Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) kasační stížnost ve věcech mezinárodní ochrany odmítne pro nepřijatelnost, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. K podrobnějšímu vymezení (ne)přijatelnosti lze odkázat na usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná. Ani v kasační stížnosti nepřináší žádné argumenty, proč mu měla být mezinárodní ochrana udělena.

[7] Pochybení vedoucího k přijatelnosti kasační stížnosti se městský soud nedopustil. Reagoval na žalobní námitky způsobem, který byl s ohledem na jejich krajní obecnost dostatečný (srov. bod 32 rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalovaný se řádně zabýval všemi aspekty stěžovatelova azylového příběhu a pro jeho vyhodnocení si obstaral dostatečné informace o zemi původu. Dospěl k závěru, že v mezích stěžovatelových tvrzení nehrozí stěžovateli v případě návratu do vlasti pronásledování ani nebezpečí vážné újmy.

[8] Námitka stěžovatele o nedostatečnosti podkladů rozhodnutí shromážděných žalovaným nemůže obstát. Podklady žalovaného byly opatřeny v souladu s požadavky rozsudku NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008 - 81, č. 1825/2009 Sb. NSS, a byly zcela dostatečné. Informace o zemi původu stěžovatele byly čerpány z relevantních zdrojů, ze kterých žalovaný ve věcech mezinárodní ochrany čerpá pravidelně. Zprávy jsou dále vzhledem k žádosti stěžovatele zcela aktuální. Žádost o mezinárodní ochranu podal stěžovatel v roce 2018, přičemž zprávy týkající se země původu pochází z roku 2018, s výjimkou Informace MZV, která byla zpracována 22. 11. 2017. Informace o zemi původu jsou rovněž relevantní, vyvážené a reflektují veškeré důležité aspekty a události v Uzbekistánu, které jsou pro rozhodování o mezinárodní ochraně podstatné (srov. usnesení NSS ze dne 5. 9. 2019, č. j. 5 Azs 392/2018 - 30, ze dne 14. 7. 2020, č. j. 10 Azs 12/2020 - 40, ze dne 12. 11. 2020, č. j. 7 Azs 121/2020 - 24). Kromě toho, stěžovatel nevznesl konkrétní argumenty, proč podle něj použité informace nesplňují požadavky vyplývající z výše citovaného rozsudku č. j. 1 Azs 105/2008 - 81.

[9] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura zdejšího soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny přípustné námitky uplatněné v kasační stížnosti. Městský soud při svém rozhodování nevybočil z této judikatury a nedopustil se ani žádného procesního pochybení. NSS tedy shledal kasační stížnost nepřijatelnou a podle § 104a s. ř. s. ji usnesením odmítl.

pokračování

[10] Kasační stížnost byla odmítnuta, NSS proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2020

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu